

VILÁG PROLETARJAI EGYESÜLETÉKI

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 3970. szám

Kedd, 1957. december 3.

4 oldal, 20 bani

Emlékünnepség a bábolnai felkelés évfordulóján

Szombaton délután 5 órakor Kolozsváron a Nemzeti Színházban ünnepi emlékülést tartottak a bábolnai parasztfelkelés 520. évfordulója alkalmából.

Az ünnepi gyűlés résztvevői — a párt- és állami szervek helyi képviselői, tudósok, írók, művészek, kolozsvári és Kolozsvár tartományi román és magyar dolgozók — melegen üdvözltek a terembe lépő párt- és kormányküldöttség tagjait: Emil Bodnár elvtársat, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Irodájának tagját, a Minisztertanács első alelnökét, Fazekas János elvtársat, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének titkárát, Atanase Joja elvtársat, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének tagját, oktatás- és művelődési minisztert, Augustin Alexa elvtársat, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének tagját, a Román Nép-köztársaság főügyészét, Bányai László elvtársat, az oktatás- és művelődési miniszterium vezérigazgatóját, Andrei Otelea akadémikust, akik helyet foglaltak az elnökség asztalánál.

Jurca Petre, a városi néptanács végrehajtó bizottságának elnöke megnyitotta szavaiban üdvözlte a küldöttség tagjait, majd átadta a szót Atanase Joja oktatás- és művelődési miniszter elvtársnak, aki rövid beszédében megemlékezett az első nagy erdélyi parasztfelkelés jelentőségéről, majd így fejezte be beszédét: „Most, 520 év elmúltával azzal róhatjuk le leginkább kegyeletünket a bábolnai hős román és magyar harcosok emléke iránt, hogy küzdünk a román

nép és az együttlő nemzetiségek testvérségéért, a nép jólétének s kulturális színvonalának állandó emeléséért, s hazánk további virágzásáért a szocialista tábor keretében, amelynek élén nagy barátunk, a Szovjetunió halad.”

Atanase Joja elvtárs beszédét magyarul Kulcsár Ferenc, a Kolozsvár tartományi néptanács elnöke tolmácsolta. Ezután Constantin Daicoviciu akadémikus, a Victor Babes egyetem rektora és Balogh Edgár egyetemi tanár, az Oktatás- és Művelődési Miniszterium kollegiumának tagja, ismertették az 1437-es bábolnai parasztfelkelés történetét.

Az ünnepi gyűlés után a Nemzeti Színház művészgyűlése előadta Teofil Busecan „Hallgatás éjszakája” című darabját.

Lapunk negyedik oldalán:

★ AZ ALGERIAI KERDES AZ ENSZ POLITIKAI BIZOTTSAGA ELOTT

★ ERELYES TILTAKOZAS ANGLIABAN AZ ATOM- ES HIDROGENBOMBAT SZALLITO AMERIKAI REPULOGEPEK ELLEN

A Kultura Hónapjának eseményei

Képzőművészetek és Muzeumok hete

Ünnepélyes keretek között nyitották meg vasárnap, december 1-én délelőtt fél 12 órakor a Tartományi Muzeumban a Képzőművészetek és Muzeumok Hétét. Az ünnepséget népköztársaságunk kikiáltásának 10. évfordulója tiszteletére, a Kultura Hónapja keretében rendezték meg.

Az ünnepi megnyitó alkalmából Zala Béla, a Tartományi Muzeum igazgatója mondott beszédet román és magyar nyelven, majd Dörner Egon, tudományos kutató értékelte a muzeum tíz éves működését. Előadásában a többi között, hangsúlyozta, hogy a muzeum — népköztársaságunk kikiáltása óta eltelt tíz esztendő alatt, kulturális örökségünk éltető hatására — eddig soha nem tapasztalt módon fejlődött. A közönség három teljesen újjászervezett osztályt látogathat: az 1848–49-es forradalmi muzeumot, a képzőművészeti tárlatot és az archeológiai muzeumot.

Napról-napra emelkedik a közösen gazdálkodók száma Aradrajonban

Ujabb négy helység

A rajoni pártbizottság plenáris ülésének határozata a dolgozó parasztszók körében végzendő felvilágosító munkáról rajonunk egész területén nagy visszhangra talált. A rajoni pártinstruktorok irányításával, a községi és falusi alapszervezetek, széles körben kiterjesztették a politikai felvilágosító munkát. Naponta újabb sikerekről, eredményekről érkeznek hírek. Rajonunkban egyre több dolgozó paraszt győződik meg a közös munka előnyeiről és szinte óráról-órára nő azoknak száma, akik kollektív gazdaságba, vagy mezőgazdasági társulásba kérik felvételüket. Ennek eredménye, hogy rajonunk egyre több helységet üdvözölhetjük a teljesen szövetkezett községek és falvak sorában.

Szombaton és vasárnap újabb négy helységben, Pankotán, Ságón, Vladimirescun és Szentpálón valamennyi dolgozó paraszt a közös gazdálkodás útjára lépett.

Mácsa követei Szentmárton példáját

Mácsán is mind gyorsabb ütemben halad a szövetkeztesítés. A már régebben teljesen szövetkeztesített Szentmárton dolgozó parasztjainak példája nyomán Mácsán naponta több és több dolgozó paraszt lép be kollektív gazdaságba, vagy a mezőgazdasági társulásba. Novemberben csaknem 500 dolgozó parasztszálal tárt a szocialista mezőgazdaság útjára. Csak november 29-én például 68 dolgozó parasztszálal lépett a mezőgazdasági társulásba 173 hektár földdel.

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnöki Tanácsának RENDELETE

a Kolozsvár tartományi Dés rajoni Alparét község nevének Bábolna községre való átdoztatásáról.

A Bábolna dombon elhelyezett emlékmű telelezése alkalmából — melyet a bábolnai felkelés idején el-esett román és magyar jobbágy-parasztszók emlékének tiszteletére emeltek — és a Kolozsvár tartományi, Dés rajoni Alparét község dolgozó parasztjainak kérésére

a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöki Tanácsa elrendelt:

a Kolozsvár tartományi, Dés rajoni Alparét község ezentúl Bábolna község nevet viseli.

A Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának elnöke
Dr. PETRU GROZA

A Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának titkára
AVRAM BUNACIU

Bukarest, 1957 november 29.

Uj hazai filmeket mutatnak be

A Kultura Hónapja keretében a jövő héten Bukarestben bemutatják hazai filmgyártásunk legújabb termékeit, a „Két sorsjegy” című színes játékfilmet, amely I. L. Caragiale azonos című novellája alapján készült. A filmbemutatót december 5-én tartják meg a Patria filmszínházban.

A film főszereplői Gr. Vasiliu Birlic, az RNK népművésze, Marcel Anghelescu, Alexandru Giurgaru és Ion Lancovescu érdemes művészek. A „Két sorsjegy” című filmmel együtt mutatják be „A napfényes Dél” című színesfilmet, sztereoszkopikus szívet dokumentum filmet.

December 2. és 8. között számos ismert hazai film kerül vetítésre a fővárosi mozikban. Az utolsó előadások előtt a filmek főszereplői személyesen megjelennek a közönség előtt. Ugyancsak a jövő hét folyamán mutatnak be a fővárosban két új szovjet és egy francia filmet.

Nagymennyiségű gyarmatárú érkezett

Az elmúlt napokban 1.070.000 kiló citrom és narancs, 560.000 kiló olajbogyó és 220.000 kiló szentjánoskenyér érkezett a konstancai kikötőbe Görögországból, Ciprusból és Líbanból. A hét végéig Görögországból és Líbanból további 694.000 kiló citrom és narancs, valamint 270.000 kiló olajbogyó érkezését várják.

December első napjaira Görögországból, Egyiptomból, Líbanból és Franciaországból 500.000 kiló citrom és narancsot, 300.000 kiló olajbogyót, 100.000 kiló füget, nagymennyiségű ananászt, banánt, kókuszdiót, datolyát, gesztenyét, kakaót, mazsoltát és fűszert várnak.

A. G. Dimitrov gyár dolgozói irják

A G. Dimitrov gyárban készül az ország személy- és teherszállító vasúti kocsiainak nagy része. Régi ez a gyár, ma is sokan dolgoznak itt azok közül, akik részt vettek a kizsákmányolás ellen folytatott harcban. Ma az idősebb és fiatal dolgozók vállvetve küzdenek a jobb nagyszerű megvalósítások eléréséért.

1944 előtt...

Ma, amikor a népi demokratikus rendszer teremtette előnyöket élvezzük, egy pillanatra se feledkezzünk meg arról, hogy mindezt nehéz harcok árán valósíthattuk meg.

1924-ben léptem be először a vagongyár kapuján. Még ma is emlékszem arra, hogy annak idején a szabad ég alatt, szélben, fagyban kellett dolgozni. A dolgozók nem kaptak munkaruhát, s ha valaki mégis követelni merészelte, elbocsátással torolták meg az elégedetlenséget. A dolgozók szervezett harcot folytattak, egyik sztrájk a másikat, követte. A sztrájkok szervezésében részt vettek többek között Geltz Fülöp, Lup Gheorghe, Cristici Petru, Dávid Bajos és mások. Ezek az elvtársak már annak idején bebizonyították a munkások osztály ügye iránti hűségüket. Példájukat követik a gyár fiatal dolgozói, akik lelkiismeretes munkájukkal igyekeznek tanujelét adni annak,

hogy jó hazafiak, lelkes építői a szocializmusnak.

Fericean Gheorghe,
lakatos

Felszabadulás után

Üzemünket a második világháború után újjászervezték romokból kellett újjáépíteni. A munka már a felszabadulást követő napokban megkezdődött. Hatalmas új, korszerűen felszerelt munkacsarnok épült. Az új vagongyárban, a kézi- és gépi berendezési eszközökkel, a szállítás osztály és más újjáépített üzemszervezetek lehetővé tették, hogy az üzemszervezési feladatokra a 1938-as számadatokkal. A munkakörülményeket össze sem hasonlíthatjuk a háború előttiéivel.

A gyár valamennyi dolgozóját büszkeséggel tölti el, hogy az itt készült utasszállító- és tehervagonok nemcsak országunkban, hanem Kóréában, Bulgáriában, Csehszlovákiá-

ban és más országokban is közlekednek.

Az üzemszervezési belső arculata is teljesen megváltozott: keskenyvágyú vasutat helyeztek üzembe, az udvart parkosították, kiaszfaltolták.

Iercan Teodor,
mérnök

Követendő példa

Sok olyan munkás van gyárunkban, aki példaadóan végzi a munkáját. Az asztalosműhelyben például Pálan Axente párttagjelölt hónapok óta élen jár a termelésben. De nemcsak a szakmai munkában mutat jó példát, hanem lelkiismeretesen kivészi részét a társadalmi munkában is. Pantea Gheorghe és több más dolgozó is példaadó magatartásról tett tanúságot.

Az ifjúságunk közül Buibas Mihai tartozik a legszorgalmasabbak közé, Kéri Péter, az asztalosműhely 2. számú szakszervezeti csoportjának vezetője lelkiismeretesen foglalkozik a csoport tagjainak nevelésével.

Bodea Ilie,
asztalos

Őszi vasárnap Ujzimándon

körül Rend és tisztaság mindenütt. A disznóól felől halk rőfögés hallatszik, s amint közeledünk, szimatolva emelkedik magasba fekete orruk a göndörszörű hizók. Lesz a télén jó kolbász, szalonna, sonka.

Petyó József, Németh András és Vidorok Ferenc ujjimándi kollektivisták a tüzelőt készítették elő.

A kukorica göré előtt éppen Czizora Sándor, a vezetőtanács tagja tart szemetét. Ot vagon csőveszkorát tároltak a görében, s még egyebűt is van. Nem lesz hiány, a téli takarmányban.

Es a tüzelő...? Az is akad bő-

Ebédelenek a kollektivisták gyerekei, Czizrik Klára tanítónő kánálja a gyerekeket: ki kér még?

ven, a kollektivisták meleg szobában telehetnek. Itt van már az udvaron a jó száraz tűzifa.

A kollektivisták gyerekei az iskola internátusi étkezdéjében ebédelenek. Izlik az ebéd, éhesen egyik se

marad, mert fia kér, megöltik uj-ra a lányt.

Fényképezőgéppükkel kimentünk a határba is, hiszen az ujjimándi dolgozó parasztszók tekintélyes csoportja új mezőgazdasági társulást létesít. Az agrónomusok éppen a mezőgazdasági társulás tagosítását végzik. Ujabb mezsgyék tűnnek el. Itt már traktorok húzzák majd az ekét, könnyebb lesz a munka, mélyebb a barázda, dusabb a termés...

Hafegan Zaharia mezőgazdasági mérnök irányításával tagosítják az ujjimándi mezőgazdasági társulást földjét.

Biztató kezdet

Alacsony termeltű, karcsu, izmos kislány sürgő-jorog a TEBA gyár szövődéjében két keskeny-gép között. Piroshabos kendője alól hullámos szőke fűrtök kandáknak elő. Ha megszólal, már mosolyog. Gyorsan pereg a nyelve. Eppen úgy mozog a keze is. Ha mond valamit, utána azonnal mosolyra húzódik a szája és elővillannak szép fehér fogai. Ilyen Molnár Erzsébet, a fiatal szövőő, ilyennek ismerik és ezért kedvelik munkatársait.

Nem élünk más, még egyelőre azt sem állíthatjuk róla, hogy kiváló szakmunkás, hiszen mindössze három hónapja ismerkedett meg a szövőőgépekkel. Az ismerkedés gyorsan történt. Sipos Antal-tól, a fiatal szövőő oktatójától látta és hallotta először: hogyan kell a vadul kattanó gépeket uralni, miként lehet az egyenesen megfeszülő szálak között eligazodni. Az oktatóknak feltűnik Erzsike kezűgyeessége, s néhány hét után kísérelték meg a keskenyűgepeket bízott rá.

Csupán öt hét telt el azóta, hogy szövő lett és Molnár Erzsike az egyik nap teljesítette a napi terelőirányzatot. Első percben szinte maga sem hitte el... Vele együtt örült oktatója is. Mindketten megdilatoltak, hogy kezdetnek ez is szép siker. Erzsikének azonban ez nemcsak örömet jelentett, hanem bátrabb tette, fokozta munkakedvét. Talán éppen ezzel magabiztosabb, hogy ma — három hónap

után — úgy tűnik, mintha több éve engedelmesséknének neki a szövőőgépek, mintha évek óta a szövés lenne a mestersége.

S amint a gépe mellett csövescsérelés közben sebesen mozog ujjait nézem, egyéni munkaforgásra leszek figyelmes. Lehet azonban, hogy ez nem egészen egyéni, hanem valamelyik munkatársától látta, de így is jó. Erzsikének az a jó tulajdonsága, hogy minden érdekli ami hasznos. Így mondja: elvesni — de ezen tanulást ért. Megtanult szabni, varrni, ismeri a szebbnél-szebb kötőmintákat. Nyitott szemmel jár, igyekszik megismerni mindent, ami hasznos. Minden bizonynyal jó feleség, kiváló háziasszony is várja belőle.

Mig így beszélgetünk, kattan a két szövőőgép (a harmadikat most javítják) és Erzsike egyenletesen, hiba nélkül szövi a Polárt, a TEBA gyáriak most már jól ismert téli ruhát. Természetesen szóba kerül a fizetés is. Örömmel mondja el, hogy egy rádiókészüléket is vásárolt. Elhatározta: úgy dolgozik, hogy a kelengyét saját maga szerezzék meg. Nem akarja idős nevelőanyját terhelni ezzel. Halálra és szeretettel beszél róla. Amíg beszélgetünk Erzsike szüntelenül irányítja a gépeket. Könnyedén és vidáman végzi munkáját. Talán éppen ezért halad jól a munka, kattan egyenletesen a két gép.

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

Befejezés felé közeledik az A-ligás labdarugó bajnokság őszi idénye

A vasárnap forduló során általában „nagy” eredmények születtek, a lejátszott öt mérkőzésen nem kevesebb, mint 25 gól esett. A bajnoki táblázat első két helyezettjének helye továbbra is változatlan, bár a petrozsényi bányászcsapat, — mint ahogy sok tipelő előre sejtette — alul maradt Marosvásárhelyen. A marosvásárhelyi csapat a 11. helyről a 10-re került, s csak elenyészően rosszabb gólaránya miatt nem előzte meg városunk A-ligás csapatát is. A Temesvári Stința két helyet, a Sztálinvárosi Energia pedig háromat ugrott a bajnoki táblázatban. A Bukaresti Dinamo a 4. helyről a 7-ra, a Kolozsvári Dinamo pedig a 6-ról a 8-ra esett.

Az őszi időjárás folyamán — bár az időjárás, no meg rövidesen a nap-

tár szerint is inkább télinek nevezést juttatnak (ebből a Hadsereg Központi Házának csapata kettőt).

Az A-osztályú labdarugó-bajnokság táblázata:

1. (1) Ploesti Energia	11	7	2	2	26:13	16
2. (2) Petrozsényi Energia	11	7	0	4	16:12	14
3. (5) Temesvári Stința	11	5	3	3	25:17	13
4. (7) Sztálinvárosi Energia	11	5	3	8	21:17	13
5. (3) Hadsereg Közp. Háza	9	5	2	2	20:18	12
6. (8) Bukaresti Progresul	11	6	0	5	28:22	12
7. (4) Bukaresti Dinamo	11	4	3	4	18:13	11
8. (6) Kolozsvári Dinamo	10	5	1	4	14:11	11
9. (9) Aradi Fl. Rosie UTA	10	3	2	5	14:21	8
10. (11) Marosvásárhelyi Energia	10	4	0	6	14:22	8
11. (10) Bukaresti Locomotiva	10	3	1	6	11:16	7
12. (12) Nagyvárad Progresul	11	0	1	10	7:34	1

Az eredmények: Bukaresti Progresul—Bukaresti Dinamo 5:3, Temesvári Stința—Kolozsvári Dinamo 3:0, Ploesti Energia—Fl. Rosie UTA 6:2, Sztálinvárosi Energia—Nagyvárad Progresul 5:0, Marosvásárhelyi Energia—Petrozsényi Energia 1:0.

Megszületett az első győzelem

UVA (AMTE)—Sztálinvárosi Energia 3:1
(17:15, 9:15, 15:9, 15:13)

Nagy érdeklődéssel várták a röplabda lelkes hívei A-osztályú csapatunk vasárnap sorsdöntőnek mondható mérkőzését. Ezt a mérkőzést igazán meg kell nyerni — mondogatták. Így talán még reményünk van a kiesés elkerülésére. A szurkolók nagy része a kiesésről beszélt, pedig az UVA jelenlegi játékoskeretével ott kellene legyen valahol az élcsoportban. Vajon mi az oka a csapat láci gyenge szereplésének? — tették fel minduntalan a kérdést. Hidd — jegyezte meg egy szurkoló — hiányzik a diktálás!

Közben a csapatok elvégzték szinte látványosságokká emelkedő bemelegítőket, s Mihail Alexandru játékosát a játékosok pontosan 11 órakor megkezdődik a csáknem kétórás küzdelem.

Rosszul kezdődött

Az aradi csapat még alig kezdte a játékot s a vendégek már behozhatatlannak tűnő ponteltömegre tettek szert. Barbuta nagyszerű leütésével sorra szerzi az értékes pontokat csapatának s az eredmény pár perc alatt 14:5 a sztálinvárosiak javára.

S ami ezután következik, az több volt, mint röplabda!

Az idegek s a technika nagyszerű küzdelemnek lehettünk tanúi. Valóságos szikráznak a játékosok és leütéseik is. Feltűnik az aradiak jó halójátéka. Az eredmény 13:13. Nagy az öröm a kasszánál, de lelkes közönség körében. Még fel sem ocsúdunk örömlimból, mikor az aradi együttes vezére lesz az 14:13. A sztálinvárosiak egy sikeres leütéssel meg egyenlítik, sőt meg is szerzik a vezetést 14:15.

Az aradiak nem adják fel a küzdelem: egymást követő három ragyogó sáncolás után öt szereznek pontot s utána még újabb kettőt. Eredmény 17:15. A közönség vastappsal jutalmazza a vagongyáriak teljesítményét. Hát mi győzött itt, ha nem a lelkesedés? Szurkolótársunk maga is vörösré taposolta a tenyerét, pedig már jóval túl van a diktálás gondtalan évein.

Nagyszerű küzdelemnek lehettünk tanúi

A második játszmában a vagongyári együttes gyengébb teljesítményt nyújt, a sztálinvárosiak erősítenek s

Aradi Voinja—Nagyszentmiklósi Progresul 3:0

Az érdeklődéssel várt női röplabda találkozó a nagyszentmiklósi együttes tövmaradása miatt elmaradt. A mérkőzést így az aradi csapat forrta nyerte. A tartományi női röplabda bajnokság küzdelmei a jövő vasárnap folytatódnak.

Néhány sorban

December 20. körül belgiumi és nyugat-németországi portyára indul a Bukaresti Dinamo labdarugó csapata.

A Moszkvai Dinamo délamerikai portyára indul, amelynek során Rio de Janeiroban, Sao Paulóban, Montevideóban, Buenos Airesben, Santiagóban és több más délamerikai városban játszik.

Glasgowban játszották a Bajnokcsapatok Európa Kupája negyedöntőjének első mérkőzését. A helyi Rangers a Milannal játszott, s míg az első félidő végén a helyi csapat 1:0-ra vezetett, a második félidőben a vendégcsapat 4 góllal (!) biztosította a győzelmét. A visszavágó mérkőzést december 11-én játsszák Milánóban.

Mégis született az első győzelem

UVA (AMTE)—Sztálinvárosi Energia 3:1
(17:15, 9:15, 15:9, 15:13)

megérdemelten nyerne 15:9 arányban. Ugy éreztük az a csapat nyer, amely erősíteni tud a következő játszmában. Ez a csapat a közönség nem kis öröme a helyi csapat volt. Olyan küzdelemben, melyben felváltották a röplabda minden szépségét, biztosan nyerne 15:9 arányban. Feltűnik Boldur helyenként válogatott formát mutató játéka. Lecsapásaival szemben az ellenfél sánca és hátsó vonala is tehetetlen.

Az utolsó játszmában sem hanyatlak az iram. Villámleütések váltogatják egymást könnyed ejtésekkel. Tettszenek az aradi együttes támadó nyitások. Pérfias küzdelem van a pályán. Az a csapat, amely akár egy pillanatra is megenged, azonnal 2—3 pontot veszít. Az eredmény szorososan alakul 9:9, 10:10, 11:11, 12:12. Az aradiak erősítenek s végül is biztosan nyerik a győzelmet jelentő játszmát 15:13 arányban.

A csapat valamennyi tagja megtefte kötelességét

Megszületett az első győzelem, melyet reméljük követnek a többiek. A győzelemért a vagongyári csapat minden egyes tagja lelkesen, teljes

erőbedobással harcolt s valamennyien dicsekedni érdemelték. Külön ki kell emelnünk Boldur és Gheraru játéka.

Az ellenfél játéka is nagyon jó benyomást keltett. Barbuta és Stanel leütései élményt jelentettek. Hátrajátékuk azonban gyengébb volt. Igazságos, térfias küzdelemben maradtak alul.

A játékevezető működésével elégedettek lehetünk.

Nem félünk attól, hogy az AMTE szurkolók nem zárják majd szívükbe röplabda csapatukat is. Tavasszal, mikor sorkaröltet majd a szabadban rendezett versenyekre is, gondoljuk, a vagongyári szurkolók nagy számban jelennek meg kedvenc csapatuk mérkőzésein, s a lelkes A-ligás csapat az élvonalba küzdhetni fel magát.

A sztálinvárosi kitudó együttes jó, összeforrt csapat benyomását keltené, tagjai bizonyára győzelemre számítottak, s ezért elkezdődésüket vasárnap este az állomáson már szilaj dalos jövedv váltotta fel, amiben — gondoljuk — nem kis része volt a borba öntött bubátnak. Az ilyen látvány pedig, különösen sportolók esetében, igazán nem kelt jó benyomást...

Ismét vereséget szenvedett az UTA

Ploesti Energia—Flamura Rosie UTA 6:2 (5:2)

A textílesek A-ligás labdarugó csapatának újabb, ezúttal Ploestin elszenvedett veresége nem lepte meg a szurkolókat. Tudjuk, hogy kedvenc csapatunk hullámvölgybe került, erre engedett következtetni a Giulesti stadionban elszenvedett veresége is. Azonban aligha magyarázható az ilyen arányú vereség (6:2), amelyet vasárnap elszenvedett, s a mérkőzés után bár megtörtént a helyi táblázatban, azonos pontszámú van az utolsó előtti helyezett marosvásárhelyi Energia csapatával.

A textílesek Ploesti-i veresége egyáltalán nem volt kétséges, a mérkőzés kilencven perc alatt. A mérkőzés sorsa már az első félidő folyamán eldőlt: a Ploesti Energia csapatát

rai ötször vették be kapukat, míg az aradi csapatok Marin Marcel és Pecsovszky révén csak két alkalommal voltak eredményesek. A második félidőben a helyi csapat egy újabb góllal beállította a végeredményt: 6:2.

A Flamura Rosie UTA csapatának komolyan kell felkészünie az őszi idény utolsó mérkőzésére, amelyet a vasárnap ugyancsak vereséget szenvedett kolozsvári Dinamóval vív majd városunkban. Bár győzelem esetén sem sikerül „előkelőbb” helyezést elérnie a bajnoki táblázatban, reméljük, hogy az utolsó mérkőzésen két értékes pontot szerez majd és tavasszal formabulinduló, igazán „nagy” csapatot bízhat majd városunk sokasza szurkoló tábor.

A 12 találatos Pronosport szelvény

A december 1-i 48-as számú Pronosport tippverseny 12 találatos szelvénye az alábbi:

- I. Bukaresti Progresul—Bukaresti Dinamo
- II. Temesvári Stința—Kolozsvári Dinamo
- III. Ploesti Energia—Aradi Fl. Rosie UTA
- IV. Sztálinvárosi Energia—Nagyvárad Progresul
- V. Marosvásárhelyi Energia—Petrozsényi Energia
- VI. Verona—Atalanta (3:0)
- VII. Lanerossi—Genoa
- VIII. Saint Etienne—Reims (0:0)
- IX. Monaco—Leins (2:1)
- X. Beziere—Toulouse (2:0)
- XI. Angers—Sochaux (5:1)
- XII. Lille—Nimes (3:1)

Pronosport közlemény

A december 8-i 49. számú Pronosport szelvényen a következő mérkőzések szerepelnek:

- I. HKH—Borussia Dortmund (Bajnokcsapatok Európa Kupája).
 - II. Aradi Fl. Rosie UTA—Kolozsvári Dinamo (A-ligás mérkőzés).
 - III. Reims—Párizsi Racing (francia bajnokság).
 - IV. St. Etienne—Lens (francia bajnokság).
 - V. Sochaux—Nice (francia bajnokság).
 - VI. Ales—Marseille (francia bajnokság).
 - VII. Sedan—Angers (francia bajnokság).
 - VIII. Metz—Nimes (francia bajnokság).
 - IX. Spal—Fiorentina (olasz bajnokság).
 - X. Milan—Roma (olasz bajnokság).
 - XI. Napoli—Bologna (olasz bajnokság).
 - XII. Alessandria—Sampdoria (olasz bajnokság).
- Tartalék mérkőzések:
- A. Lazzio—Torino (olasz bajnokság).
 - B. Genova—Verona (olasz bajnokság).

A PANKOTAI ISKOLÁBAN

Az V. osztály tanulói figyelmesen hallgatják a tanár-nőjüket, Adamovits Margit irodalmi előadását.

A növendékek megfelelő zenet oktatásban is részesülnek. Fenyvesi György tanuló zongorázásra készül.

Mi újság a filmvilágban?

A Moszkvában nemrégiben bemutatott Szállnak a darvak című film körül heves vita zajlik a szovjet sajtóban és a közönség körében. Bár a film felfogása és egyes jelenetei körül eltérőek a vélemények, abban mindenki megegyezik, hogy a Szállnak a darvak művészi szempontból az utóbbi évek egyik legjelentősebb filmalkotása.

Július Fucik életéről szovjet—cseszlóvák közös produkcióban film készült. Szovjet közös produkció még Finnországgal, a Kalevala motívumaihoz készült Sambo, melyet Piusko, a Kövirág, a Szadko című filmek rendezője készít és Franciaországgal a Moszkvai kaland, amelynek rendezője Eisner és főszereplője Popov, a világhírű szovjet bohóc.

A Művelődés Hónapja műsorának keretében megrendezik a hagyományos Filmfesztivált. Ez alkalommal 2000 faluba filmkaraván látogat, ünnepi műsort vetítenek 350 kulturális és 50 rajoni székhelyi film-színházban is.

Ugyancsak a Művelődés Hónapja alkalmával három új román filmet mutatnak be Bukarestben és a vidéki városokban: a Ion Luca Caragiale

Két sorsjegy című novellájából készült filmet, egy rajzfilmet (Tolarici) és a Kitérés című játékfilmet, melyet Liviu Ciulei rendezett Petre Ruscalov forgatókönyve alapján.

A Német Demokratikus Köztársaságban befejezték a német—francia közös produkciót, a Nyomorultak új filmváltozatát, Jean Gabinnel a főszerepben.

Juan Antonio Bardem, az Egy biciklista halála és a Főútcia világhírű rendezője új filmet készített Guerra del sol címmel, melyben régi spanyol népi játékokat és szokásokat elevenít fel.

Gérard Philippe befejezte 24. filmjét, a Montparnasse 19-et. Filmjében a tragikus sorsú festőművész, Modigliani álete pereget le.

De Santis, az ismert neorealista filmrendező olasz—jugoszláv közös filmet rendez Ut a völgybe címmel. A főszerepeket Silvana Pampanini és Eleonora Rossi alakítják.

Ötvenhat jugoszláv festő, szobrász és színművész Mese az atomvilágról címmel filmet készített az atomháború ellen. A film érdekessége, hogy a bábok is játszanak benne.

Jól halad a szövetkezesítés Csákova-rajonban

Nagyszentmiklós és Zsombolya rajon teljes szövetkezesítése nagy visszhangot váltott ki a Bánát falvaiban. Itt is, ott is tárgyalták a nagy eseményt. A mezőgazdaság szocialista átalakítása a Bánát falvaiban egyre inkább kezd tömegmértéket öltetni. Csákova-rajonban rövid két hét leforgása alatt 27 falut teljesen szövetkezesítettek. November 26—27-én befejezték Bánlak, Partos, Kisgály, Gád, Fodorháza, Csávós és Kobát teljes szövetkezesítését. Bánlakon például az agitátorok lelkes munkája eredményeképpen három nap leforgása alatt 253

földműves 1580 hektár földdel kérte felvételét a kollektív gazdaságba és a társulásba. Partoson 166 földműves 763 hektár földdel lépett a szövetkezesítés útjára. Gályon 92 család 373 hektár földdel kérte felvételét a szocialista egységekbe. Gádón 131 család, Rudnán 111 család.

Csákova rajonban rövid két hét leforgása alatt már közel 1400 földműves nemkevesebb mint 4500 hektár földdel lépett be a kollektív gazdaságokba és a társulásokba. Így rövidesen befejeződik a rajon teljes szövetkezesítése is.

HIREK • KÖZLEMÉNYEK

Használt reszelők újravágását

minden méretben gyorsan és a legjobb kivitelben

VÁLLALJA

a temesvári Hegyipari Kombinátnál (CIT)

Temesvár II., Petre Cermena utca 1. szám

a 6-os villamossal a Nikosz Belejannisz-gyár mellett

Fizessenek idejében elő 1958-ra

az újságokra és folyóiratokra!

Előfizetni lehet intézményekben és falvakon, a sajtóelosztóknál, a lapkihordóknál és a postahivatalokban

A felvásárlás és a huskvóta begyűjtésének helyzete rajonunkban

A rajoni pártbizottság irányításával minden községben elemezték a huskvóta, a szerződésalkötések és a GTA-k munkájáért járó bérek kiegyenlítésének helyzetét. A községokban agitátor-csoportokat szerveztek, amelyek választókerületek és utcák szerint végeztek a felvilágosító munkát.

A jól megszervezett politikai felvilágosító munka révén számos községben eleget tettek mind a jelenlegi, mind az elmaradott beszoalgalatási kötelezettségeknek. Ezekhez tartozik Kürtös, Szentmár-

lágos, Nagyiratos, Zimandujalu, ahol a szerződés mennyiségét mind buzából, mind pedig kukoricából átadták.

A szerződésalkötéseknél előfordultak hibák is. Egyes fogyasztási szövetkezetek felvásárlói nem ellenőrizték, hogy a termelők eleget tettek-e kötelezettségüknek. Ilyen esetek különösen Pankótán, Világoson, Csicsésen és Vindimircsün fordultak elő. A rajoni pártbizottság kezdeményezésére a jövő hónapban elemezni fogják a felvásárlások és szerződésalkötések helyzetét.

A Szovjetunió a béke és a békés egymás mellett élés híve

N. SZ. HRUSCsov beszégetése W. R. Hearst-tel a „Hearst Newspapers” újságitrösztí íő szerkesztőjével

(Folytatás lapunk vasárnapj szíamából.)

R. CONSIDINE: Szíriában most is feszült a helyzet?

N. SZ. HRUSCsov: Még nem szűnt meg a feszültség, de véleményünk szerint csökken, alább hagy. Minden az USA-tól függ, mert ő volt a kezdeményező és amikor látta, hogy hova vezethet mindez, megváltoztatta terveit. Nagyon fogunk örülni, ha megszűnik a feszültség.

W. R. HEARST: Hruscsov ur, Ön valóban úgy hiszi, hogy az USA háborút akar?

N. SZ. HRUSCsov: Amikor az Amerikai Egyesült Államokról beszélünk, az Önök országának bizonyos körére gondolunk. Az amerikai nép, a dolgozók, az értelmiség zöme kétségtelenül ellenzi a háborút. Ami a burzsoáziát illeti, ennek jelentős része szintén nem akar háborút. A háborút azok a nagy monopolisták óhajtják, akik meggazdagodnak a fegyverkezési hajszá nyomán, ezért igyekeznek minden eszközzel szítani a hidegháborút. Pedig ha nem vetünk véget a hidegháborúnak, akkor az előbb-utóbb meglegháborúhoz vezet. A fegyverkezési hajszá és a hidegháború politikája igen veszélyes politika.

W. R. HEARST: Teljes őszinteséggel meg szeretném mondani Önnek, hogy ugyanazon okokból, amelyek miatt Önök nem akarnak háborút, mert békés építéssel foglalkozkodnak, a háború pedig rombolásokkal jár, az Egyesült Államokban sem akar senki háborút. Megértjük, hogy egy olyan háború, amelyben felhasználják az atom- és a hidrogénfegyvert, óriási pusztításokat okozna. Ezt az Egyesült Államokban a szó szoros értelmében mindenki megérti: az élők, Dulles ur és a kapitalisták, a monopolisták egyaránt. Ön is mondta, hogy minálunk magasabb az életszínvonal, mint Önökénél, ennél fogva mi még kevésbé akarhatunk háborút, mert sokkal több a vesztenivalónk. Szíriai meggyőződés, hogy az Egyesült Államokban egyetlen ember sem akar háborút. Ugyanolyan erős ez a meggyőződés, mint az Öné, amikor azt állítja, hogy békét akarunk.

N. SZ. HRUSCsov: Akkor mi akadályoz meg bennünket abban, hogy meggyőzzük a hidegháború megszüntetését illetően? Vessünk véget a hidegháborúnak, enyhítsük a nemzetközi feszültséget. A hidegháború helyett lépünk inkább arra az útra, amely államaink baráti viszonyának megteremtéséhez vezet.

Szeretném emlékeztetni néhány konkrét javaslatra, amelyet a szovjet kormány tett a nemzetközi feszültség enyhítésére, a Szovjetunió és az USA viszonyának megjavítására. Mintegy két évvel ezelőtt a szovjet kormány azt javasolta az USA-nak, hogy országaink közötti barátsági és megnevezési szerződést. Ez jó kezdet lenne az USA kormányra nézve volt hajlandó ilyen szerződést kötni. Az USA vezetői azzal magyarázták elutasító válaszukat, hogy az USA tagja az ENSZ-nek, amely a békehárc célkitűzését szolgálja. Igen, az ENSZ valóban létezik s az a hivatása, hogy a békét szolgálja. De léteznek katonai blokkok is, amelyek egészen más célokat szolgálnak. Felvetődik a kérdés: Vajon egy ilyen szerződés a Szovjetunió és az USA között ellenkező-e az ENSZ céljaival és feladataival? Kétségtelen, hogy nem ellenkező, vagy amint nálunk mondani szokás, a tőrő nem ronthat a puliszkán. Ha az ENSZ-alapokmány értelmében államainkra háruló kötelezettségeket kívül kormányaink további kötelezettségeket vállalnának magukra egymással szemben, ez csak hasznára válna népeink, a világ összes népeinek.

Azt javasoltuk: a katonai blokkokból — a NATO-ban és a Varsói Szerződésben — részvevő államok között megkötött szerződés, amelynek célja a háború megelőzése. Ez egyben hozzájárulna az államok közötti kapcsolatokban fennálló feszültség felszámolásához, ami fokozatosan a „hidegháború” megszüntetéséhez és az államok közötti normális kapcsolatok kialakulásához vezetne. De ez a javaslatunk sem kellett visszhangot a nyugati hatalmaknál.

A kereskedelmi korlátozások megszüntetése ugyancsak fontos előfeltétele a kapcsolatok megjavításának. Egyszerűen csak lehetőség van a kihasználjuk ezeket a lehetőségeket, s ha jókarat nyilvánul meg, megvalósítható a kölcsönös megértés is, hogy békében és barátságban éljünk, hogy ne alakuljon ki háborús pszichózis.

Kijelentettem már, hogy a Szovjetunió baráti viszonyban kíván élni az Amerikai Egyesült Államokkal. Jobb, ha békében versenyeznünk, nem pedig a tömegpusztító eszközök előállításában. Ha baráti viszonyt teremthetünk országaink között, ez nagy lépés lenne előre az összes or-

szágok közti béke megszilárdításának útján, a világ béke megerősítésének útján. Mi a békéért harcolunk és minden erőfeszítésünk ennek a célnak a megvalósítására irányul.

Higgyék el, uraim, mi nem óhajtunk egyebet, mint békét és barátságot. A Szovjetunió hidrogéntöltött interkontinentális ballisztikus rakéták birtokában van. De kijelentjük már pártunk és a szovjet kormány nevében, a szovjet nép nevében, s most megismételtem, hogy sohasem fogunk ilyen rakétát alkalmazni az USA ellen, ha az USA nem kényszeríti bennünket erre az al, hogy közvetlenül vagy esatlásai révén háborút kezd ellenünk. A Szovjetunió sohasem fog elsőnek fegyverhez nyulni, beleértve az atom- és hidrogénfegyvert is, ezeket arra tartogatjuk, hogy megfelelően vissza tudjunk vágni az agresszornak.

A békés versenyben azonban arra fogunk törekedni, hogy elsők legyünk. A szovjet emberek ezen a téren, hogy úgy mondjam, támadni fognak. De ez olyan támadás lesz, amelyben az emberek nem pusztulnak el, hanem ellenkezőleg, megjavul az életük, emelkedik gazdasági és kulturális színvonaluk. Amikor versenyre hívjuk ki az USA-t, hogy kettőnk közül ki termel több húst, vaját, ruházati cikket, lábbelit, ki épít több jó lakást, ki gyárt több televíziós vagy rádiókészülék, porcszívót és más árukat és közszükségleti cikkeket, a szovjet nép biztosra veszi, hogy győzni fog. Önöket nem az interkontinentális ballisztikus rakéták fenyegetik, Önöket a békés verseny fenyegeti, a békés versenyek a közszükségleti cikkeknél, általában azoknak a cikkeknél a termelésében, amelyek előmozdítják az emberek jólétét, életkörülményeik megjavulását. Ez a verseny megmutatja majd, melyik rendszer jobb. És itt hajthatatlanok leszünk. Szeretném Hearst ur, ha legalább semlegesíthetné Önt a békéért folyó harcban. (Derűltsg.)

W. R. HEARST: Nem vagyok a háború híve és soha sem voltam az. Mi nem vagyunk országunk hivatalos képviselői. Újságírók vagyunk csupán, de mondatom Önnek, hogy elfogadjuk ezt az emberek életének megjavítására szolgáló békés versenyt, s hazaértesünk után-igyekezni fogunk odahatni, hogy országunk hivatalosan is elfogadja a felhívást.

R. CONSIDINE: En igyekszem az Ön összes nyilatkozatait elolvasni. Emelkezem, Ön idézte Lenint, aki azt mondta, mindent el kell követni, hogy megtartsák a pártban azokat az elvtársakat, akik egy időre letértek a párt vonaláról, de alapjában véve jó és becsületes emberek maradtak, s hogy minden erőfeszítést tegyünk, hogy ezeket az embereket visszavezessék a helyes útra. Nem lehetne ezt a szempontot Zsukovval szemben is alkalmazni?

N. SZ. HRUSCsov: Zsukov marsallt nem távolítottuk el a pártból. O ma is tagja a kommunista pártnak, Zsukov marsall kiváló katonai, s meggyőződésű, hogy erejét és tudását pártunk ügyének, népünk ügyének fogja szentelni. A párt szankcionálta, de mértékkel szankcionálta politikai téren elkövetett hibáit, amelyeket ő maga is beismer.

R. CONSIDINE: Ön azt mondta, hogy háború esetén az amerikai támaszpontokat, mind a belföldieket, mind a külföldieket, el forrás pusztítják a szovjet interkontinentális ballisztikus lövedékek. Vajon azt jelenti-e ez, hogy ezek a lövedékek már most célba veszik ezeket a célpontokat?

N. SZ. HRUSCsov: Ezt a nagyvezérkarnál kell megkérdőjelezni, mert ez nem tartozik az én hatáskörömbé. A nagyvezérkarnak éppen az a hivatása, hogy háború esetén lesújtson mindazokra a célokra, amelyek döntő jelentőségűek a háború minél gyorsabb megszüntetése és az ellenség leverése céljából.

Ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, mi a véleményem az amerikai katonai körök egyes képviselőinek sajtónyilatkozatairól. Bejelentették, hogy az amerikai bombázó gépek egyrésze, hidrogén- és atombombákkal megrakva, állandóan a levegőben tartózkodik, készen arra, hogy megtámadják a Szovjetuniót. Azt állítják, hogy a repülőgépeknek a fele a levegőben tartózkodik.

Ez igen veszélyes dolog s jól mutatja, mennyire eluralodott az USA-ban a háborús pszichózis. Ha hidrogén bombákkal megrakott repülőgépek emelkednek a levegőbe, ez azt jelenti, hogy sok ember is lesz a levegőben a gépek kormányánál. Márpedig mindenkinél előfordulhat pillanatnyi lelki zavar és a pilóta esetleg a legcsekélyebb jelt is annak tekintheti, hogy jelt kapott az akcióból lépésre és előfordulhat a parancsban kijelölt célpont felé. Ilyen körülmények között a háború merő véletlenségből is kirobbanhat,

mivel a másik rész nyomban ellenakciókat indít.

Vajon nem világos-e, hogy a háború ebben az esetben egy véletlen félreértés, vagy a normális lelkiállapotban beállott zavar folytán is kirobbanhat, ami pedig bárkinél előfordulhat? Ezt a borzalmas lehetőséget ki kell küszöbölni. Előfordulhat az is, hogy mind az egyik, mind a másik fél ellenzi a háborút, s a háború mégis kirobban az Amerikai Egyesült Államokban szított háborús hangulat miatt.

W. R. HEARST: Ez nagyon érdekes gondolat. Ilyen fejtegetést még nem hallottam. Én magam nem vagyok katoná, de nem hinném, hogy repülőgépeink fele a levegőben tartózkodna. Considine ur azt mondja, hogy legfeljebb talán csak egyharmada.

N. SZ. HRUSCsov: Még akkor is, ha csak egyetlen repülőgép tartózkodik a levegőben, egyetlen atom- vagy hidrogénbombával, ebben az esetben már nem a kormány dönti el a háború kérdését, hanem a pilóta. És elképzelhetik, hogy ez milyen rettenetes dolog.

W. R. HEARST: Nagyon érdekes ez a gondolat.

R. CONSIDINE: Hruscsov ur, Amerikában hatalmas benyomást keltettek a szovjet mesterséges holdak. Ez valóban csodálatos, mesébe illő eredmény. Most, amikor folyamatosan van a Nemzetközi Geofizikai Év, feltételezhető, hogy sor kerül majd a kölcsönös tájékoztatásra. Szeretném megkérdézni Öntől segíteni fog-e Oroszország Amerikának a mesterséges hold felbocsátásával kapcsolatban?

N. SZ. HRUSCsov: Nagyon szívesen.

R. CONSIDINE: Es tájékoztatná a műhold kilövésére szolgáló rakéta jellegéről és a felhasznált erős üzemanyagról is?

N. SZ. HRUSCsov: Természetesen, amennyiben meggyőzzük a leszerelésre vonatkozólag. Mi nem titkoljuk, hogy a mesterséges holdat az interkontinentális ballisztikus rakéta alapján bocsátottuk fel. Önök maguk is tisztában vannak vele, mit jelentene, ha közlőnk Önökkel az interkontinentális ballisztikus rakéta gyártásának titkát. Nem tudjuk, mikor készült majd az Egyesült Államok ilyen rakétát — hiszen ez nem könnyű dolog. El tudom képzelni azt is, hogy az Amerikai Egyesült Államok még hosszú ideig nem hozza létre az interkontinentális rakétát. De mi majd csak beszélhetünk a rakéták gyártási titkáról, ha Önök már felhagytak a „hidegháborúval” és országaink kizárólag békés területen versenyeznek egymással.

Sok mindent bizonyít az a tény, hogy a Szovjetunió volt az első ország, amely kilőtte a mesterséges holdat és egy hónapra rá a második mesterséges holdat. Ha szükséges lenne, felbocsáthatnánk akár holnap is tíz vagy húsz mesterséges holdat. Ehhez, csak arra van szükség, hogy kicséréljük az interkontinentális ballisztikus rakéták fejét, hogy a lövedék hidrogén magvának helyére a megfelelő szerkezetet helyezzük el és ezzel a szerkezettel bocsássuk fel a készülékét. Ime, ez a műhold.

A Szovjetunió hajlandó tájékoztatni az Amerikai Egyesült Államokat erre vonatkozólag és kész megmutatni, de nemcsak megmutatni, hanem az Önök jelenlétében a tengerbe szállítjuk az összes ballisztikus rakétákat, hogy biztosítsa a szilárd, tartós békét országaink között és ezáltal az egész világon. De mindezt csak azzal a feltétellel, hogy leszereljük, hogy a békés versenyre keljenek, hogy az összes országok, társadalmi és államrendjükré való tekintet nélkül, békében éljenek egymással.

W. R. HEARST: Olvastam az Ön igen érdekes javaslatát a rakétákkal való célzóversenyről. Ez nagyon jó volna akkor, amikor majd nekünk is lesz ilyen rakétánk. Versenyeznünk, utána meg dobjuk el a rakétákat.

N. SZ. HRUSCsov: Mi is azt szeretnénk, de jó volna, ha minél hamarabb megtennék az utolsó lépést — dobjuk el őket. (Derűltsg.)

W. R. HEARST: Ön, úgy látszik, igen türelmetlenül várja, hogy megoldjuk a kérdés első részét, hogy rakétákat gyártunk.

N. SZ. HRUSCsov: Azt hiszem, hogy Önök végül is megszerkesztik az interkontinentális rakétát, noha — ismétlem — ez nem könnyű feladat. Az Amerikai Egyesült Államok rendelkezik a szükséges ismeretekkel és képes ilyen rakétát szerkesztetni. De, hogy mikor — azt nem tudnám megmondani.

W. R. HEARST: Csak tréfálni az előbb.

N. SZ. HRUSCsov: Az amerikaiak azt hitték, hogy mi nem vagyunk képesek megszerkesztetni az interkontinentális ballisztikus rakétát, de a családok.

W. R. HEARST: Tökéletesen igaz. N. SZ. HRUSCsov: Mi nem tartunk és nem tesszünk ilyen kijelenté-

seket az amerikaiakról. A tények azonban tények maradtak, a Szovjetunió volt az, amely elsőnek hozta létre az interkontinentális rakétát, vagyis e tekintetben miénk az elsőbbség, s ez lehetővé teszi számunkra, hogy tökéletesítsük a rakéta-gyártást, s hogy megfelelő rakéta-tartalékokat halmozzunk fel — ha nem jutunk meggyőzésre a leszerelés kérdésében.

R. CONSIDINE: Hruscsov ur, Lengyelországgal és Jugoszláviával való kapcsolataik kiélegetően oldódtak meg, s ezek az országok ma a saját útjukon haladnak a szocializmus felé. Ebből a premiszából kiindulva, nem gondolja-e, hogy a magyarországi helyzetet is meg lehetett volna oldani fegyverhasználat nélkül?

N. SZ. HRUSCsov: Igen, meg lehetett volna oldani. Csak hogy ott kissé másképp zajlottak le az események. Az imperialista összeesküvést szöttek a népi Magyarországgal ellen. A fasizta gyilkosok, akiknek nagyrészt külföldi kiliédtek Magyarországra, irtani kezdték a haladóellenes embereket. Magyarországi kormánya arra kérte a Szovjetunió kormányát, nyújtson neki segítséget az ellenforradalmi bandák leveréséhez és a szovjet kormány — szerződésben vállalt kötelezettségéhez híven a szocialista országok egymás testvéri támogatására elvei alapján — megadta ezt a segítséget. S a szocialista Magyarországi kormánya erősödött, fejlődött.

A magyarországi események pedig szolgáljanak leckeül a reakció erőinek, hogy — egy orosz közmondás szerint — ne menjünk többé olyan vízbe, amelyet nem ismernek.

De térjünk vissza a Szovjetunió és az Egyesült Államok viszonyára. Nemrég olvastam el Eisenhower elnök Oklahoma-City-ben elhangzott nyilatkozatát. A nyilatkozat egyes kitételei tetszettek nekem. Idézni szeretném az elnök nyilatkozatának egyes részeit. „A cél, amelyre törekszünk — mondotta az elnök — a méltányos feltételeken alapuló béke...” Mi is erre törekszünk. „Ez a béke mondja ezután az elnök — a mi országunk számára csak akkor jöhet el, ha eljön az összes országok számára...” Mi is így gondoljuk. Nemcsak magunknak akarjuk a békét, hanem az összes országoknak, az egész emberiségnek.

Eisenhower ur a továbbiakban azt mondja: „Az emberiség reméli, hogy a Szovjetunió e cél megvalósítására valamennyiünkkel együtt fog működni...” Az elnök ur nyugodt lehet afelel, hogy mi minden erőfeszítést megteszünk a béke biztosítása érdekében, az összes országokkal, köztük az Egyesült Államokkal való együttműködés érdekében. „Sohasem leszünk agresszorok — mondotta az elnök —. Helyes. Semmivel sem akarunk többet, mint megfelelő biztonságot, de ennél kevesebbet nem egyezhetünk bele” — mondta Eisenhower ur. A Szovjetunió egyetért azzal is, hogy gondoskodni kell a biztonságról, de ehhez a kérdéshez ésszerűen kell hozzájárulni, hogy a törekvés ne vezessen fegyverkezési hajszához, ahogy jelenleg történik. A történelem többször is bebizonyította, hogy minden fegyverkezést hajszának háború a vége. Eppen ezért véget kell vetni a fegyverkezési hajszának, hogy ne robbanhatson ki háború. Véleményünk szerint az USA elnöke sem akarja ezt.

„Mindig hittem benne — mondja Eisenhower ur —, hogy világunkban elkerülhetetlen a becsület és szabadság végső győzelme, de — mint ahogy egy amerikai tudós egykor megjegyezte — ahhoz, hogy ez elkerülhetetlen valósággá váljék, nagy-nagy munkára, sok emberi áldozatra van szükség.” Ez a kijelentés nem éppen világos, mivel többféleképpen lehet értelmezni. Hinni akarom azonban, hogy az elnök ur ezzel azt akarta mondani, hogy a világbeke biztosításának érdekében kíván tevékenykedni. Ha így áll a dolog és az USA valóban soha sem lesz agresszor, a Szovjetunió pedig — magától értetődik, hogy sohasem lesz agresszor, akkor egyezzzünk meg, hagyjuk abba a fegyverkezési versenyt. Ha megvalósítjuk ezt, az egész emberiség fellélegzik. Ez a lépés hasznos volna nemcsak a mi országaink népei, hanem az egész világ népei számára.

Szeretném, ha ismertelné ezt az álláspontunkat az USA közvéleményével és ha tudomására hozná az elnök urnak.

Emlékszem, milyen kellemes beszélgetéseim voltak az elnök urral Genfben. Emlékszem, hogy amikor Eisenhower ur ebédet adott küldöttségünk tisztelőre, milyen szívenedéllyel beszélt a fájmról. Elmondotta a többi között, hogy sikerült kereskezéssel egy kitűnő szarvasmarha fajtát kitenyésztenie. Lám, sokkal jobb lenne, ha ezen a téren keltnék versenyre, nem pedig a fegyverhalmozásban.

Vagy versenyeznünk például a kukoricatermelésben. Sokat beszéltem erről Garst urral, a neves amerikai specialistaival, aki egy mintát ajándékozott nekünk saját kukoricájából. Mennyivel kellemesebb a kukoricáról beszélgetni, mint az interkontinentális rakétáról. Az USA közvéleménye és sajtója jó szolgálatot tenne a népeknek, ha elősegítené, hogy ebben a békés irányban fejlődjen a verseny.

F. CONNIF: Noha tudom, hogy a kommunista vezetők nem szeretnek saját magukról beszélni, mégis szeretném megkérdézni, hogy élete folyamán mit jelentett Önnek, személyes érzései szempontjából, a kommunista párt és mit jelent ma?

N. SZ. HRUSCsov: Drága nekem a kommunista párt, mert a munkásosztály érdekeit, a nép érdekeit fejezi ki, az új társadalom építésére irányuló törekvéseimet és álmaimat valósítja meg. Örömmel tölt el az, hogy oly sok-sok év után, a párt soraitban végzett hosszas munkálkodás után megállapíthatom, hogy kommunista pártunk, a lenini uton haladva, ilyen óriási fejlődést biztosított országunknak s hogy ma számos más ország népe is azon az uton jár, amelyet a mi népünk nyitott meg.

Mint minden kommunista, nekem is csak az a kívánságom, hogy minden embernek boldog legyen az élete, hogy minden ember, nemzeti-ségre, vallásra, bőrének színére való tekintet nélkül, teljes mértékben élvezhesse munkája gyümölcsét. Azért harcolunk, hogy megteremtjük az anyagi javak bőségét, hogy minden ember bőven el legyen látva és hisszük, hogy az emberiség eléri ezt. Nem mondhatjuk meg pontosan, hogy mikor lesz ez, de egy dolog bizonyos — az emberiség e felé a cél felé halad.

Ez örömmel tölt el és ami engem illet, minden tőlem telhető megteszek, hogy elősegítem ezt a fejlődést.

Ha Önök, uraim, akik itt a kapitalista világot képviselik, megértik, hogy mi a kommunizmus, ha megértétek azokat a nemes eszméket, amelyekért a kommunista harcolnak, bizony szégyellnek rágal-mazni a kommunistákat. Sokan nem értik meg a kommunisták nemes célját. Célunk az, hogy biztosítsuk az ember teljes szabadságát, a termelőerő és a közvagyon pártatlan növekedését, fejlesszük a nép anyagi erőit és szellemi képességeit, felvirágoztassuk a kultúrát.

Szeretnék még néhány szót szólni az azt hiszem, ezzel be is fejezhetnők kissé hosszuranyult beszélgetésünket. Nálunk létezik szakszervezetek, én a szakszervezet tagja vagyok s a szakszervezetnek meg kell védenie engem. Ebben a pillanatban az a helyzet, hogy amerikai kapitalisták kizsákmányolnak. (Derűltsg.)

Belejezésül még el kell mondanom a következőket: Mi egyetlen népre sem akarjuk rákényszeríteni eszméinket, semmilyen kényszerítő eszközzel, annál kevésbé háborúval. A kommunista világtárgyást az emberek csak önként tehetik magukévé. Minden ország népe maga kell, hogy meghatározza, melyik uton akar fejlődni. És ha a népek nem akarnak a szocialista uton fejlődni, senki sem kényszerítheti és nem is szabad erőszakkal ilyen utra kényszeríteni őket.

Több ízben kijelentettem már, hogy a Szovjetunió, valamint a többi szocialista ország külpolitikájának megrendíthetetlen alapja az összes országokkal való békés együtt-lézés lenini elve, tekintet nélkül társadalmi rendszerükre, államrendjükré. Meggyőződésünk, hogy szükséges és lehetséges békében egymással élni az összes országokkal. Az egyes országok fejlődésének módja az illető ország népének belügye. A szocialista országok is, a kapitalista országok is ugyanazon a bolygón élnek. Sokoldalú kapcsolataik vannak a gazdaság, a kultúra, a forgalom, stb. terén. Ezek az országok csak a békés együttlézésre, a belügyekbe való kölcsönös be nem avatkozás elve alapján élhetnek békében egymással.

A Szovjetunió nem fogott fegyvert és sohasem fog fegyvert fogni egyetlen országra sem, hogy rákényszerítse eszméit, rendszerét. Ez el-letben áll magával a marx-lenini világnézet lényegével. Ezért mi őszintén mondjuk, hogy békében akarunk élni az összes népekkel és nagy örömmükre szolgálja, ha baráti viszonyt építhetünk ki az Egyesült Államokkal, anélkül, hogy ez hátrányára lenne más országokkal való kapcsolatainknak. Ez lehetővé tenné, hogy a szó szoros értelmében óriási léptekkel haladjunk a „hidegháború” felszámolásának és az összes népekkel való barátság kialakí-

tásának útján. Szeretnénk jóbaráti viszonyt létesíteni Angliával, Franciaországgal, Nyugat-Németországgal, Japánnal, minden országgal, amellyel még nincs ilyen viszonyunk. Ez a tartós béke biztosításához vezetne az egész világon.

R. CONSIDINE: Hruscsov ur, Ön beszélt az Istenről, a lélekről, és ember teljes lelkiismeretszabadságáról a kommunizmusban. Akkor hát miért nincs helye a kommunista pártban annak, aki hisz Istenben és a lélekben?

N. SZ. HRUSCsov: Ha beszédmódunkban előfordul például ez a kifejezés, hogy „Istenbizony”, ez csak a szokás hatalma. Számunkra ez annyit jelent, mint a „becsület-szavamra”. Véleményünk szerint az Isten-hit ellenkezik a kommunista világnézettel. Mi azonban egyáltalán nem üldözzük azokat, akik vallásosak, mert ez minden ember lelkiismereti kérdése.

A Szovjetunióban az egyház külön van választva az államtól. De Önök valószínűleg tudják, hogy országunkban sok templom van és mindegyiknek teljes működését szabadsága van, ha nem avatkozik bele az állam politikai életébe. Ha a lelkesek vallási tevékenységükbe politikai agitációt egytényenének a szovjet rendszer ellen, ezzel megsértének alkotmányunkat. És a szovjet nép nem enged meg, hogy az egyház beleszóljon az állam ügyeibe.

Egyszerűen, mi a szent sírért nem fogunk harcolni. Nem lehet egy sir miatt sírokkal telezsírni a világot. Volt idő, amikor véres harcok folytak a szent sírért; ezer meg ezer ember pusztult el a keresztiesháborúkban. Ezek az idők azonban rég eltűntek.

W. R. HEARST: Meg szeretném mondani — nem ellenvésként, hanem meggyőzősként, — hogy a történelem folyamán sohasem létezett olyan civilizáció, nem létezett egyetlen nagy ország sem, amely ne hitt volna valamilyen istenben.

N. SZ. HRUSCsov: En pedig megállapítom, hogy még sohasem volt olyan ország, ahol csak egy vallás lett volna, ahol mindenki hitt volna istenben. Nálunk is vannak olyanok, akik hisznek istenben. Hát higgyenek. Hinni vagy nem hinni istenben, mindenkinek magánügye, lelkiismereti kérdése. Mindez azonban nem gátolja meg a szovjet embereket abban, hogy békében és barátságban éljenek. Elég gyakori eset, hogy egyetlen családban istenhívők is, ateisták is vannak. Az istenhívők száma azonban egyre csökken. Az ifjúság felő s döntő többségük nem hisz istenben. A közoktatás, a tudományos ismeretek terjedése, a természet törvényeinek tanulmányozása kizsírítja az istenben való hitet.

W. R. HEARST: Azt szeretném csupán mondani, hogy talán ez az egyik ok, amiért nem mindig tudjuk megérteni egymást. Mert mi, amikor szavunkat adjuk valamine, ezt isten előtt adjuk, s ezzel lelkiismereti kötelezettséget vállaltunk. De megtehettük, hogy az egyezmény Oroszország számára ugyanakkor csupán papíros. Nem tudom, de lehetséges, hogy egyszer tán sikerülni fog áthidalni ezeket a különbségeket.

N. SZ. HRUSCsov: A következőket szeretném erre válaszolni: mi, kommunisták, szovjet politikusok, ateisták vagyunk, de szigorúan betartjuk kötelezettségeinket, szavunkat. Sohasem szegjük meg vállalt kötelezettségeinket. Megbecsüljük az ember életét és mindent elkövetünk, hogy jólét és boldogságot teremtsünk országunkban, hogy minden szovjet embernek egyenlő jogai és kötelezettségei legyenek, hogy élvezhessék munkájuk gyümölcsét.

Mi, kommunisták aktívan harcolunk a háború elhárításáért, mindent megteszünk, hogy ne kerüljön sor háborúra. De nézzük meg például Dulles urat. Dulles vallásos ember és gyakran hivatkozik Istenre, tanúként idézgetve Istent. De lám, Dulles ur, Istenre hivatkozva, elküldi megbízottját, Henderson urat, Törökországba és más országokba, hogy háborút, tömeges emberölést szervezzon. Hogy fér ez össze az Istenben való hit fogalmával? Nincs olyan vallás, amely áldását adná az ilyesmire. Itt a nagy ellentmondás. Az ilyen emberek úgy igyekeznek feltüntetni a dolgokat, mintha ténykedéseikben „Isteni parancsokat” követnének, a valóságban azonban olyanmit tesznek, ami ellentmond a humanizmus alapvető elveinek, következtésképpen az egész emberi társadalomnak.

(Folytatása a 4. ik oldalon.)

A Szovjetunió a béke és a békés egymás mellett élés híve

N. Sz. Hruscsov beszélgetése W. R. Hearst-lel a „Hearst Newspapers” újságírói irodájában

(Folytatás a 3. oldalról)

Hogyan lehet istentiszteletet tartani és szentelt vízzel locsolni az emberek elpusztítására szánt fegyvereket, hogyan lehet áldást adni emberekre, hogy másokat megöljenek, csupán azért, mert más a nyelvük, vagy a hitük? Pedig egyes papok ezt teszik. Vajon ez volna az emberiség és a bűnök legmagasabb szellemi megnyilatkozása? Nem, ez csupán spanyol. Gyakran azért takaroznak istennel, hogy az emberek vallásos érzelmeit kihasználva, becsapják őket. Ez pedig nem egyéb, mint képmutatás. Elég sokan vannak olyanok, akik isten nevével leplezik bűnös, társadalomellenes tetteiket. Az ilyen emberek ellen örökké harcolni fogunk, le fogjuk leplezni tetteiket és megmutatjuk az embereknek az erkölcsi és szellemi felszabadulás realitását. Ebben a harcban a mi rendszerünk oldalán a szocialista rendszer oldalán lesz a győzelem. És Önöknek sohasem fog sikerülni az amerikaiakat ellenük harcolni azért, mert a teisták vagyunk. Amint meg fogják érteni céljaink és tetteink nem jellemezték megvétel fordítanak majd hátat mindazoknak, akik nekünk akarják tagnak és új háborúba akarják taszítani őket — olyan háborúba, amely az emberiségnek tengeri vére, óriási áldozataiba kerülne. Emlékszem, olvastam egyszer régen egy mesét. Arról szólt, hogy harminak megölték egy embert és kirabolták. A rablók holmikkal között egy darab szalonnát is találtak. A rablók aztán elhatározták, hogy letányáznak és megesszük a szalonnát.

Már a szalonna osztásánál tartottak, amikor egyikük megkérdezte, milyen nap van ma? Azt mondták neki, szerda vagy péntek (nem emlékszem pontosan, hogy a két nap közül melyiket említi a mese). Erre a rabló kijelentette, hogy nem ehétek meg a szalonnát, mivel az ortodox egyház tiltja, hogy szerdán és pénteken húst fogyasszanak. Erre, ugye? A rablók megölték egy embert, kioltották életét, elvették a szalonnát, de a szalonnát, amit elvették tőle, nem ették meg, mert félték, hogy bűnöznek, hiszen isten megparancsolta, hogy ezen a napon bűntől tartsanak. Vajon nem emlékezett-e egyes nyugati államférfiak ténykedése a mesében leírt emberek képmutatás viselkedésére? Hiszen ők isten nevében gyakran olyan akciókat indítanak el, amelyek az emberek ezreinek, sőt millióinak pusztulását okozzák.

A gyarmattartók a profit utáni hajszában annak idején a csapatokkal együtt mindig lelkesedtek is küldtek a leigázott országokba, karddal és kereszteltem nyomaték el a népeknek. A gyarmattartók magukkal vitték a leigázott országokba a keresztet és az evangéliumot s rákényszerítették a népre saját vallásukat. Az evangéliumot meghagyták a népek, kincseit pedig elrabolták. Az egész világ tud arról a szentségtörésről, erről a csalásról. Tehát jobb, ha nem beszélnek arról, mi kényszerítette a vallást a nép körében, jobb, ha nem kéri isten segédletét a kizsákmányolt és elnyomott emberek elleni harchoz. A dolgozó nép ismeri már ezeket a módszereket.

R. CONSIDINE: Tavaly láttam Melbourneben a szovjet sportolók ragyogó győzelmét az olimpiai játékokon. Ez a győzelem meglepetést volt igen sok ember számára, s főképpen nekünk, amerikaiaknak, akik hozzá vagyunk szokva, hogy az Egyesült Államok győzzön az ilyen versenyeken. Ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni, nem száméksz-e Moszkvát javasolni az olimpiai játékok színhelyül, mondjuk 1964-ben, annál is inkább, mert Moszkvának gyönyörű új stadionja van?

N. Sz. HRUSCOV: Látták a luznyiki stadiont?

F. CONNIF: Láttuk. Valóban gyönyörű építmény. Amikor három évvel ezelőtt itt jártam, a stadion helyén csak néhány régi ház látszott, semmi más. Ma egészen más képet nyújt ez a vidék.

N. Sz. HRUSCOV: Igen, a stadion csupán másfél év alatt épült fel és szakértőnk véleménye szerint alkalmas volna az olimpiai játékok megrendezésére. Örömmel látunk vendégül az olimpiai játékok részvevőit.

Általában elmondhatom, hogy nagyon sok vendég érkezik a Szovjetunióba a földkerekség minden országából, az USA-ból is. Kapunk tényleg minden jöviszemből ember előtt, ami bizony nem mondható el az USA-ról. Az ottani hatóságok, úgy látszik, félnek beengedni szovjet polgárokat.

W. R. Hearst, F. Connif, R. Conside ezután köszönetet mondott N. Sz. Hruscsovnak, hogy elbeszélgetett velük.

Erősödik a sztrájkhullám Uruguayban

MONTEVIDEO. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Uruguayban terebélyesedik a sztrájkmozgalom, az ország lakosságának mind szélesebb rétegei csatlakoznak a sztrájkokhoz. Az utóbbi két hónapban az uruguayi ipar különböző ágaiban több tízezer dolgozó sztrájkolt, többek között a városi, közlekedési vállalatok munkásai és tisztviselői, a rádióállomás tisztviselői, a fűtőipari vállalatok munkásai és az egészségügyi dolgozók. Nemrég Montevideóban több

mint 120.000 dolgozó általános sztrájkba lépett a rádióállomások dolgozóival való szolidaritásuk jelekül. A múlt héten 11.000 vasúti munkás és 13.000 városi vállalati munkás sztrájkolt.

November 29-én a montevideói középiskolák tanárai léptek sztrájkba, követelve a költségvetésben az oktatás céljaira előirányzott összegek ellenőrzését. Sajtójelentések szerint a tanárok elhatározták, hogy követelésük teljesítéséig folytatják a sztrájkot.

A Szovjetunióban megkezdődött az ázsiai és afrikai országokkal való szolidaritás hete

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Az ázsiai országokkal való szolidaritás szovjet bizottsága a közélet képviselőivel egyetemben elhatározta, hogy a Szovjetunióban december 1. és 8. között rendezik meg az ázsiai és afrikai országokkal való szolidaritás hetét.

Moszkvában és egyes szövetségi köztársaságok fővárosaiban — Taszkentben, Alma Atában, Aszhabadban, Sztálinabaddban, Frunzeben, Bakuban, Tbilisiben, Jerevanban — az ázsiai és afrikai népek imperializmus- és gyarmatelleni harcának szentelt összejöveteleket rendeznek.

A politikai és tudományos ismeretterjesztő össz-szövetségi egyesület december 1. és 8. közötti időszakban

Sikerfelen merénylet Szukarno ellen

LONDON. (Agerpres). — Mint a Reuter távirati iroda jelenti, november 30-án este merényletet követtek el Szukarno, Indonézia Köztársaság elnöke ellen, aki gyermekével együtt részt vett egy iskolai ünnepségen.

A merénylet két kézigárdistát dobta, amelyek az elnök közelében robbantak fel, anélkül azonban, hogy megsebesítették volna. A merénylet következtében több személy életét veszítette, néhányan megsebesültek.

Több mint 400-szor a föld körül

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: A második mesterséges hold december 2-án reggel 6 óráig 404-szer kerülte meg a Földet. Eddig az időpontig az első mesterséges hold és a szatellitok 882-szer, illetve 894-szer kerültek meg a Földet.

Erélyes tiltakozás Angliában az atom és hidrogénbombát szállító amerikai repülőgépek ellen

LONDON. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Az angol közvélemény mind határozottabban tiltakozik az ellen, hogy amerikai beismerés szerint atom- és hidrogénbombával megrakott amerikai repülőgépek keringenek a földön az ország légterében.

A londoni dokkmunkások az angol kormányhoz intézett kérdésükben követelik, hogy MacMillan angol miniszterelnök kérjen kegyességet az Egyesült Államok kormányától arra nézve, hogy mostantól kezdve egyetlen atombombával megrakott repülőgép sem száll fel az ország területéről.

A német dolgozóknak egységesen kell sikraszállniuk az atomháború veszélye ellen

— Max Reimann rádióbeszéde —

BERLIN. (Agerpres). Az ADN közlése szerint Max Reimann Németország Kommunista Pártja KB első titkára a Deutscher Freiheitssender rádióban beszédet mondott, melyben hangsúlyozta, hogy a kommunista- és munkáspártok által Moszkvában elfogadott békekiejtvány tevékenységi programot képez Németország Kommunista Pártja számára.

Max Reimann főként nyugat-német szakszervezetekhez, a német szocialdemokrata pártokhoz és a szabad demokrata pártokhoz intézte beszédét, kö-

Stirling (Skócia) megye tanácsa egyöntetűen hozott határozati javaslatban tiltakozott az atombombák repülő ellen, a Paisley-i (Skócia) laburista pártszervezet hasonló határozati javaslatot hozott.

Bevan laburista vezető politikus a News of World című lap hasábján az angol kormány szavatosságát kommentálva, miszerint „amerikai bombázó repülőgépek nem használhatók magfegyverrel az angol kormány beleegyezése nélkül” — úgy véli, hogy ez a „szavatosság” egyáltalán nem kielégítő.

zós harcra szólítva őket az atomháború veszélye ellen.

Mi kommunisták — jelentette ki Max Reimann — készek vagyunk minden előzetes feltétel nélkül közösen harcolni a nép életvédelmének megvédéséért. Meggyőződésünk, hogy a kommunista és a szocialdemokrata akcióegysége szükséges és lehetséges.

A szakszervezetek sokmillió tagjának, a dolgozók, tudósok és a háború valamennyi ellenségeinek közös akciója hatalmasabb, mint a háborus utolsó és a magfegyver-gyárosok terve — hangoztatta Max Reimann.

Az algériai kérdés az ENSZ politikai bizottsága előtt

NEW YORK. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Az ENSZ-közgyűlés politikai bizottsága november 30-án folytatta az algériai kérdés vitáját.

Zein Ed Din, Szíria képviselője beszédében rámutatott arra, hogy még most sem teljesítették a közgyűlés előző ülésszakának 1957 február 15-én hozott és az algériai kérdésnek tárgyalások útján való békés rendezését előíró határozatát. Franciaország továbbra is fenntartja, hogy az algériai kérdés felügye és nem hajlandó Algéria függetlensége elismerése alapján tárgyalásokat folytatni. Ennek eredménye — hangoztatta Zein Ed Din, — hogy az algériai véres és pusztító háború folytatódik és mind nagyobb arányokat ölt.

A szír delegátus rámutatott arra is, hogy a francia kormánynak Algéria katonai „pacifikálására” irányuló reménye hiábavaló. Az algériai népi haderő tavaly háromszorosára növekedett és jelenleg mintegy 100.000 főt számlál. Hamis az a beállítás — hangoztatta Zein Ed Din, — hogy Algériában csupán bizonyos csoport lázadt fel. Népfelkelés folyik Algériában, amely véget akar vetni az idegen uralomnak, korlátozni akarja a hatalmon lévő kizsákmányoló kisebbség előjogait, s végül Algériának a gyarmatrendszerrel szembe fordított gazdasági és kulturális hátramaradottságát akarja megszüntetni.

A szír küldött hangsúlyozta továbbá, hogy Algéria függetlenségének kérdése nem tisztán jogi probléma, mivel az ország egy részén a nép már gyakorolja szuverenitását, a belső rendet és biztonságot fenntartó saját közigazgatása van, adót vet ki és egy kormány hatáskörének minden ágát gyakorolja.

Zein Ed Din rámutatott arra, hogy Franciaország nem oldhatja meg egyedül a kérdést. Nemzetközi segítség van szükség, mégpedig az ENSZ közbe lépése formájában, hogy mindkét felet meggyőzzék a tárgyalások szükségességéről.

Mint ismeretes — hangoztatta Zein Ed Din — az algériaiak hajlandók tárgyalásokat kezdeni.

Zein Ed Din ezután rámutatott arra, hogy a francia kormány — bár továbbra is saját belügyének tekintik az algériai problémát — tulajdonképpen megiscas elismerte ennek nemzetközi jellegét, amikor az Egyesült Államokkal és Angliával folytatott tárgyalásai során napirendre tűzte és megvitatta ezt a kérdést.

Szíria képviselője rámutatott az „arab imperializmusról” és a „kommunista behatolás veszélyéről” szóló fecsegés lehetetlen és ostoba voltára. A kommunista hatalmak — mondotta — nem igyekeztek behatolni sem Algériába, sem más arab országokba. Az „úr-elmélet nem más, mint a gyarmatizmus leplezett formája. Szíria delegátusa beszédének befejező részében kérte az Egyesült Nemzetek Szervelete közgyűlését, ajánlja a két érdekelt fél közötti Algéria függetlenségének elismerése alapján folytatandó közvetlen tárgyalásokat.

Amennyiben az Egyesült Nemzetek Szervelete — hangoztatta a szír

küldött nem tesz ilyen intézkedést, vagy elfogadja ugyan ezt az ajánlást, de ezt nem hajtják végre, úgy az ENSZ tagállamainak saját maguknak kell állást foglalniuk az algériai kérdésben és el kell ismerniük az ország függetlenségét.

Noble, angol küldött rövid beszédében igyekezett igazolni a francia kormány politikáját. A kérdés bizonyultságát hozta fel ürügyül, kérte a közgyűlést: egyelőre ne hozzon határozatot a kérdésben.

Franciaország képviselője Pineau kijelentette: „Azért szólok fel, mert nem akarja, hogy a politikai bizottság a szír küldött beszédének nyomására maradjon.” Am Pineau-nak „eme benyomás eltörleszt” célzó kísérlete csak olyan kijelentésekre korlátozódtak, hogy az algériai nép elleni megtorló akció

„nem általános jellegű”, no meg a Szíriát fenyegető állítólagos „kommunista veszélyről” szóló elcsépett szövegeket.

Szíria küldötte újabb felszólalásában hangsúlyozta: Pineau nyilatkozata bizonyíték arra, hogy megtorló intézkedéseket léptetnek életbe az algériai nép ellen. „Amennyiben Franciaország ténylegesen az algériai kérdés békés rendezését óhajtja — mondotta Zein Ed Din, Pineau kijelentésére utalva — úgy meg lehet találni a közös alapot. Amennyiben Franciaország eddigi politikáját folytatja, az algériai nép ezután is minden eszközt felhasznál a felszabadítása érdekében. Az arab országoknak és más országoknak is az igazság, a jog érdekeinek megfelelő álláspontra kell helyezkedniük.”

A francia demokratikus körök megbélyegzik az Algériával kapcsolatos kerettörvényt

PARIZS. (Agerpres.)

A francia demokratikus körök erősen megbélyegzik a nemzetgyűlésben csekély többséggel megszavazott algériai kerettörvényt.

A haladéktelenség sájtó rámutat arra, hogy — amint azt a Kommunista Párt képviselői is kijelentették — a kerettörvény állandósítja a francia gyarmati uralmat.

A Liberation, a nemzetgyűlést szavazások eredményét kommentálva hangsúlyozza: „a franciák újból tudják, hogy mennyire kitolódik az algériai kérdés békés megoldása, míg

a háború borzalmas következményeit életünkön észleljük.” Elvesztettük az alkalmat — hangoztatja a cikk — hogy tárgyalások útján tartós békét kössünk, és hogy Franciaország és Észak-Afrika népei között hasznos hozó egyezmény jöjjön létre.

A l'Humanité harcot hirdet az algériai kérdés tárgyalások útján történő megoldása érdekében. „Nem tőrünk — hangoztatja a lap — hogy Gaillard és Pineau továbbra is csökönyösen visszautasítsák ezt a lehetőséget. Egyesítések a háborúnak végetvetni akarók erőfeszítéseit!”

Görögországnak nincs szüksége atom-támaszpontokra

ATHEN. (Agerpres). — A nemzeti helyzet enyhítésére és a béke fenntartására alakult görög bizottság felhívást intézett a görög közvéleményhez és az ország vezető politikai köréhez.

A felhívás rámutat arra, hogy atom-támaszpontokat állítani fel az atomfegyverrel nem rendelkező országokban. Közöttük van Görögország is — hangoztatja a felhívás. — A helyzet komoly aggodalomra ad okot.

Ha Görögország területén atom-támaszpontokat létesítenek, attól a pillanattól kezdve földrajzi térsége halálos veszedelemnek lesz kitéve.

A bizottság felhívja a görög népet és az ország vezetőit: egyenesen jelentsek ki, hogy Görögországnak nincs szüksége atom-támaszpontokra és nem mond le a béke és nemzeti életének alapját képező szuverenitására és önrendelkezési jogának szent elveiről.

Kádár János beszéde a fémipari munkások szakszervezetének kongresszusán

BUDAPEST. (Agerpres.)

Budapestben most folynak a fémipari munkások szakszervezete XXIII. kongresszusának munkálatai. A kongresszus november 30-i ülésén felszólalt Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának titkára. Beszédében hangsúlyozta, hogy az ellenforradalom letörése után a fémipari dolgozók nagy szerepet játszottak az ország életének rendezésében.

Kádár János foglalkozott a lakás-kérdéssel és hangsúlyozta: bár a dolgozók lakásproblémáját még nem oldották meg, a lakáshelyzet sokkal jobb, mint a horthysta Magyarországon. A dolgozók életszínvonalának emelkedésére vonatkozólag Kádár János kijelentette, hogy a legfontosabb feladat a jelenleg elért életszínvonal megszilárdítása. Ehhez azonban a termelés növelése és az önköltségi ár csökkentése szükséges.

Kádár János ezután hangsúlyozta, hogy Magyarország megvalósításai a szocializmus erejének bizonyítékai és ugyanakkor bizonyítják azt is, hogy a magyar nép túlnyomó többsége a szocializmust akarja.

Von Brentano Londonban

BONN. (Agerpres.)

Mint a DPA távirati iroda jelenti, Von Brentano, Nyugat-Németország külügyminisztere Londonba utazik, ahol tárgyalásokat folytat MacMillan miniszterelnökkel és Selwyn Lloyd külügyminiszterrel.

Von Brentano Adenauer kancellár helyett utazott Londonba, — aki mint Bonnban bejelentették — „influenzában megbetegedett.” Von Brentano, a NATO közeli ülésszakával kapcsolatos kérdéseket tárgyalja meg az angol államférfiakkal.

Angol fizikus nyilatkozata a szovjet tudósok megvalósításával kapcsolatban

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Brein A. Flavers angol fizikus, a Harwell-i atomenergiai Intézet elméleti osztályának vezetője, aki jelenleg a Szovjetunióban tartózkodik, a Vessernaja Moszkva című lap munkatársának adott nyilatkozatában kijelentette, hogy a szovjet tudósok nagyon sok eredményt értek el a könnyűnukleáris, valamint a fotonukleáris visszahatások kutatása terén. Ismeretes, hogy ezt a halást az elemeknek gamma-sugarakkal való kezelése által érik el.

Flaver dr. részt vett a kis- és nagy-energiák visszahatásának kérdésével foglalkozó moszkvai szövetségi értekezleten. Meglátogatta a Lebegyev Fizikai Intézet laboratóriumait, valamint a Szovjetunió tudományos akadémiájának a magfizika kérdéseit tanulmányozó más intézeteit is, érdeklődött a Szovjetunió tudományos akadémiája nehéz vízzel működő atommaglájára és egyéb berendezése felől.

Eme berendezések közül egyesek, különösen azok, amelyeknek segítségével az atommagoknak nagy energiák segítségével történő átalakítását tanulmányozzák, rendkívül értékes tulajdonságokkal rendelkeznek — hangsúlyozta az angol tudós.

Az angol tudós kifejezte óhajtát, hogy együtt szeretne működni a szovjet fizikusokkal.